

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201437
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201437.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu : BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Boulevard Haussmann Paríž 75009 Francúzska republika, zastúpený: AK JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému : V. Š., K.. XX. XX. XXXX, XXX XX B. XX, o zaplatenie 1.270,09 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 29.05.2019 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 1.270,09 eur spolu s úrokmi vo výške 16,90% ročne zo sumy 1.177,12 eur od 03.06.2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.270,09 eur od 03.06.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tak, že dňa 15.10.2014 uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 78 (ďalej len „CETELEM a.s.“) so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok spoločnosti CETELEM a.s. poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur a záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 48 mesačných splátok vo výške 46,23 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.11.2014. Spoločnosť CETELEM a.s. dňa 28.10.2014 previedla na účet žalovaného dohodnuté peňažné prostriedky. Žalovaný záväzok platiť dohodnuté mesačné splátky riadne a včas nesplnil. Do podania žaloby zaplatil len 630,86 eur Na predžalobné výzvy nereagoval. Spoločnosť CETELEM a.s. preto z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok v súlade s časťou 3. bodmi 3.1. a bodu 6 úverovej zmluvy dňa 02.06.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného z úverovej zmluvy splatný v celom rozsahu. Žalobou sa žalobkyňa ako nástupnícka spoločnosť spoločnosti CETELEM a.s., ktorá s účinnosťou k 30.06.2016 zanikla cezhraničným zlúčením so žalobkyňou bez likvidácie, domáha zaplatenia sumy 1.270,09 eur, ktorá pozostáva z nevrátenej istiny úveru 1.177,12 eur, dlžných zmluvných úrokov z úveru do dňa jeho zosplatnenia v sume 77,87 eur, a dlžného poistného 15,10 eur. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť zmluvné úroky z nevrátenej istiny úveru 1.177,12 eur v dohodnutej výške 16,90 % ročne aj za dobu po zosplatnení úveru, tzn. od 03.06.2016 do zaplatenia. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Zb. je žalovaný povinný zaplatiť aj úroky z omeškania so zaplatením sumy 1.270,09 eur vo výške 5% ročne od 03.06.2016 do zaplatenia.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako: „Osobný dotazník“, „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“, predpis splátok úveru, výpis z úverového účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXXXXXXX, a „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX“ zo dňa 09.06.2016 spolu s poštovým podacím lístkom zo dňa 10.06.2016.

4. Podaniami zo dňa 08.10.2019 a dňa 11.11.2019 súdny úradník oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie veci tak, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX“ považuje z dôvodu absencie niektorých obsahových náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov za úver bez úrokov a bez poplatkov. Súčasne mu oznámil, že z predložených dokladov nevyplývajú všetky skutočnosti rozhodné pre posúdenie splnenie zákonných podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

5. Podaniami doručenými súdu dňa 10.10.2019 a dňa 02.12.2019 zástupca žalobkyne na oznámenie reagoval tak, že s predbežným právnym posúdením veci súdom sa nestotožňuje, na podanej žalobe v celom rozsahu trvá a súdu predložil všetky doklady, ktoré sú žalobkyni dostupné.

6. Uznesením zo dňa 23.01.2020 č.k. 4Csp 45/2019-59 súd v rámci prípravy pojednávania v súlade s § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Na výzvu žalovaný reagoval podaním doručeným súdu dňa 18.02.2020, v ktorom uviedol, že so spoločnosťou CETELEM a.s. uzavrel dva zmluvy, zmluvu č.XXXXXXXXXXX, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. XXC XX/XXXX, a zmluvu č.XXXXXXXXXXX, ktorá je predmetom tohoto konania. Závazky z oboch zmlúv plnil takmer dva roky. Potom sa jeho finančná situácia zhoršila tak, že záväzky nemohol ďalej plniť v požadovanom rozsahu. Preto ešte pred vznikom zaostalosti na splátkach požiadal spoločnosť CETELEM a.s. o konsolidáciu oboch úverov do jedného a jednej splátky. V prílohe predložil e-mailovú komunikáciu v tomto smere. Nebolo mu však vyhovené. Má podozrenie, že spoločnosť CETELEM a.s. účelovo predlžovala riešenie celej situácie za účelom navyšovania úrokov. K tomuto záveru ho vedie fakt o výške RPMN, ktorá preyšuje obvyklú bankovú sadzbu. Uviedol, že nevie, z čoho sa skladá žalovaná suma. Požiadal, aby súd zhodnotil celú situáciu a jeho finančné možnosti, a určil výšku, ktorú bude splácať.

7. Na deň 25.08.2020 súd nariadil pojednávanie. Súčasne s predvolaním na pojednávanie súd vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie skutkových tvrdení o špecifikáciu splátky, pre ktorú bola listom zo dňa 09.06.2016 vyhlásená predčasná splatnosť celej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Listom zo dňa 19.06.2020 zástupca žalobkyne doplnil, že ide o splátku splatnú dňa 15.03.2016.

8. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 25.08.2020 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorý podaním zo dňa 19.06.2020 svoju neúčast' ospravedlnil a navrhol, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že z jeho strany bola snaha už v roku 2016 všetko riešiť. Čiastky, ktoré boli od neho požadované, boli rôzne. Preto žiadal o riadne vyúčtovanie, koľko zaplatil na istinu a koľko na úroky. To nikdy nedostal. Bolo mu iba vyhrázané súdnym procesom. Teraz je rok 2020 a namieta úroky z omeškania. Nebráni sa svojim záväzkom, vždy si ich včas a riadne plnil. V danej veci prekážkou bola práve komunikácia zo strany spoločnosti CETELEM a.s., ktorá od neho požadovala rôzne sumy a poplatky, pričom odmietala riadne vyúčtovať plnenia, ktoré zaplatil. Súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým v súlade s predbežným právnym posúdením veci na tomto pojednávaní žalobu v celom rozsahu zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

9. Žalovaný v spore nepoprel a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za vážnejšie spochybnené tvrdenie žalobkyne, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 78 (ďalej len „CETELEM a.s.“) uzavrela dňa 15.10.2014 so žalovaným zmluvu o úvere s poukazom na zákon č.129/2010 Z.z.o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zmluva o úvere“), a že na základe tejto zmluvy o úvere spoločnosť CETELEM a.s. žalovanému poskytla klasický úver vo výške 1.500 eur. Tieto skutočnosti zhodne vyplývajú z listín predložených žalobkyňou označených ako „Osobný dotazník“ a „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere

a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytnutí platobných služieb“. Podľa výpisu z úverového účtu peňažné prostriedky vo výške 1.500 eur boli poukázané na účet žalovaného dňa 28.10.2014.

10. Podľa tvrdení žalobkyne žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal zaplatiť spoločnosti CETELEM a.s. 48 mesačných splátok vo výške 46,23 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.11.2014. Podľa listiny označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytnutí platobných služieb“ predmetom zmluvy je poskytnutie úveru „Pôžička Cetelem - bezúčelový“, vo výške 1.500 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 16,90 %. Listina ďalej o.i. obsahuje údaje: „Počet mesačných splátok: 48“, „Výška mesačnej splátky: 46,23 EUR.“, „Zvolený súbor poistenia: Rozšírený súbor poistenia“, „Poplatok za poistenie: 6,99%“, „Celková čiastka k zaplaceniu: 2.073,60 EUR“, „Splatnosť mesačnej splátky: 15. deň v mesiaci“, „Splatnosť 1. mesačnej splátky: 15. deň nasledujúci po mesiaci, v ktorom bol úver Dlužníkovi poskytnutý v dohodnutej výške“, „Termín konečnej splatnosti Úveru:15.11.2018“, „RPMN: 18,26 %“ a „Priemerná RPMN: 44,06 %“.

11. Žalovaný v svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že úver splácal takmer dva roky. Potom sa jeho finančná situácia zhoršila tak, že záväzky nemohol ďalej plniť v požadovanom rozsahu. Podľa výpisu z úverového účtu za obdobie od 28.10.2014 do 13.05.2016 predloženej žalobkyňou, ktorého pravdivosť žalovaný nijako v spore nespochybnil, žalovaný splátky vo výške 46,22 eur (uvedené v rozpise splátok) platil pravidelne mesačne iba do novembra 2015 (celkom 13 splátok po 46,22 eur). V mesiaci december 2015 a január 2016 zaplatil 2 x po 15 eur. Počnúc mesiacom február 2016 nezaplatil už žiadnu splátku. Celkom tak za obdobie od 28.10.2014 do 13.05.2016 zaplatil 630,86 eur. Nesplácanie mesačných splátok dohodnutých v zmluve o úvere riadne a včas preukazuje aj listina „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX“ zo dňa 09.06.2016, ktorej pravdivosť žalovaný v priebehu sporu taktiež nijako nespochybnil. Obsahom listiny je oznámenie spoločnosti CETELEM a.s. žalovanému, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru a výzva na vrátenie celej úverovej istiny vo výške 1.177,12 eur a dlžných poplatkov, úrokov a poistného vo výške 92,97 eur.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 15.10.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Vychádzajúc z cit. ust. Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

16. Medzi stranami nebolo sporným a súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vážnejšie spochybňovali, že zmluva o úvere uzavretá spoločnosťou CETELEM a.s. a žalovaným dňa 15.10.2014 má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou postavenie spotrebiteľa. Súd tu poukazuje na písomnú zmluvu o úvere, ktorá je označená ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere...“, ako aj jej obsah, kde ako predmet zmluvy sa uvádza „poskytnutie spotrebiteľského úveru“, a pod. Tiež aj na právnu argumentáciu zástupcu žalobkyne opierajúcu sa o normy spotrebiteľského práva. Spoločnosť CETELEM a.s. pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti tak, ako vyplývala z obchodného registra. Súd len dodáva, že v danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č.129/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

17. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č.343/2018 Z.z. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

18. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania stanovené v § 100 Občianskeho zákonníka. Podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka súd na premlčanie prihladne len na námietku dlžníka. Cit. ust. § 54a Občianskeho zákonníka však obsahuje osobitnú právnu úpravu uplatňovania námietky premlčania pri nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, pri ktorých je súd povinný na premlčanie prihliadať vždy z úradnej povinnosti (ex offa). Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z. ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 05.12.2018, ktorým bolo ust. § 54a do Občianskeho zákonníka zavedené: „Zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi "jednoduchého práva", je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil "sektorové výnimky" pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali "ex lege" do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva

zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.“.

24. Podľa dôvodovej správy k cit. prechodnému ust. § 879v zákona č. 343/2018 Z.z.: „Na účely zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov sa navrhujú aj prechodné ustanovenia, v zmysle ktorých sa nová právna úprava nebude aplikovať vo vedených konaniach o vymoženie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, t.j. v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré boli začaté na základe návrhu na začatie konania podaného pred dňom účinnosti tohto zákona“.

25. Konanie v prejednávanej veci, predmetom ktorého je nárok žalobkyne vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, začalo na základe žaloby podanej na tunajší súd dňa 29.05.2019, tzn. za účinnosti zákona č.343/2018 Z.z. Preto súd z úradnej povinnosti sa najprv zaoberal otázkou, či právo uplatnené žalobkyňou v konaní nie je premlčané.

26. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere strany v prejednávanej veci dohodli, že žalovaný bude svoj peňažný dlh plniť v splátkach. V prípade dohody o plnení peňažného dlhu v splátkach veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) na základe dohody účastníkov alebo rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok pritom predstavuje samostatné plnenie. Preto podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka pre každú splátku trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka plyní samostatne.

27. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi, aby sa s dlžníkom dohodol, že ak sa nespĺní niektorá splátka, je oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz (tzv. dojednanie o strate výhody splátok). Toto ustanovenie umožňuje veriteľovi vymáhať celý dlh, teda aj plnenie, ktoré by ešte nebolo splatné, pokiaľ by nepožiadal o zaplatenie celej pohľadávky. Ide o voľbu veriteľa, či po tom, čo sa dlžník dostal do omeškania, si bude vymáhať jednotlivé splátky alebo využije ust. § 565 a požiada o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Závisí od veriteľa, či a kedy požiada o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Tým však veriteľ určuje začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celú zosplatenú pohľadávku, podľa ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky. Ak veriteľ nevyužije svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorých zo splátok naraz, celá pohľadávka sa nestane splatnou, pohľadávka je naďalej splatná v splátkach a premlčacia doba plyní samostatne pre jednotlivé splátky. Pokiaľ veriteľ právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz využije so značným časovým odstupom od splatnosti omeškanej splátky, vystavuje sa riziku, že časť premlčanej doby je v dôsledku jeho pasivity už konzumovaná. V takomto prípade veriteľ „vstupuje“ do premlčacej doby, ktorá už začala plynúť, a to nie len ohľadne uplatnenia práva na zaplatenie omeškanej splátky ale aj celého dlhu.

28. Na podporu tohto svojho záveru súd poukazuje na obdobné závery prijaté súdmi v mnohých rozhodnutiach, napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018 sp.zn. 6Co 26/2017 a zo dňa 22.10.2019 č.k. 3Co 115/2019-78, v rozsudkoch Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co 3/2019 a zo dňa 01.07.2020 č.k. 41CoCsp 22/2020, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.2.2019 sp.zn. 5CoCsp 256, rozsudkoch Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2016 sp.zn. 23Co 35/2015, zo dňa 31.03.2020 č.k. 25Co 217/2019 a zo dňa 20.05.2020 č.k. 24Co 214/2019, rozsudkoch Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2019 sp.zn. 27Co 29/2018 a zo dňa 18.1.2018 sp.zn. 19Co 42/2017, a v ďalších.

29. V danej veci súd považoval za preukázané, že žalovaný prestal platiť splátky úveru v dohodnutej výške mesačne počnúc mesiacom december 2015. V mesiacoch február 2016 až apríl 2016 nezaplatil nič. Spoločnosť CETELEM a.s. si právo na zaplatenie celej pohľadávky z úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnila listom zo dňa 09.06.2016 pre omeškanie so splátkou splatnou dňa 15.03.2016. Vychádzajúc z cit. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka preto pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej trojročnej doby v danej veci je rozhodný deň splatnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú žalobkyňa vyhlásila splatnosť celého dlhu. V danom prípade splatnosť celého dlhu nastala v dôsledku nespĺnenia splátky splatnej dňa 15.03.2016. Preto deň nasledujúci po tomto dni, tzn. 16.03.2016, je potrebné považovať za deň, kedy začala plynúť v danej veci trojročná premlčacia doba. Posledný deň tejto trojročnej premlčacej doby, počas ktorej žalobkyňa mohla uplatniť svoje práva zo spotrebiteľskej zmluvy, uplynul dňa 16.03.2019. Pokiaľ žalobkyňa žalobu podala na súd dňa 29.05.2019, žalobu podala po uplynutí premlčacej doby.

30. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd žalobu, ktorou si žalobkyňa uplatnila právo zo spotrebiteľskej zmluvy, z dôvodu premlčania práva, na ktoré prihladal ex offo, v celom rozsahu zamietol .

31. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O náhrade trov konania súd v konaní rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Preto žalovanému prislúcha voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný si nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnil. Z obsahu spisu mu žiadne trovy nevplyvajú. Preto súd žalovanému žiadnu náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I.- II. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).